

Arrest

nr. 135 292 van 17 december 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 16 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 juli 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat L. DE MEYER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 31 oktober 2011 het Rijk binnen en diende op 3 november 2011 een asielaanvraag in. Op 1 juli 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert de Somalische nationaliteit te bezitten, geboren te zijn te Mogadishu in januari 1980. In 1993 verhuisde u naar de stad Belet Weyne, regio Hiran. U verklaart te behoren tot de minderheidsclan Asharaf.

Uw beide broers en uw vader overleden omwille van Al Shabaab. Uzelf werd op 8 oktober 2011 aangesproken door Al Shabaab. Ze wilden dat u voor hen zou werken. Ze zouden u terug opzoeken op 12 oktober om uw antwoord te kennen. U verliet hierop op 10 oktober 2011 het land richting Ethiopië, Addis Abeba. U arriveerde er op 15 oktober 2011. U verbleef er in een hotel tot wanneer uw vlucht was geregeld en u op 30 oktober 2011 Ethiopië verliet. U arriveerde in België op 31 oktober 2011. U vroeg asiel aan op 3 november 2011.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze de nood aan bescherming kan beoordelen. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Dit werd u trouwens ook zo aangegeven in het begin van uw gehoor voor het CGVS (zie gehoor CGVS, p 2). Uit de stukken in het administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt echter duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze medewerkingsplicht.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke asielzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werd ten eerste vastgesteld dat uw geografische kennis over uw beweerde regio van verblijf, Belet Weyne te wensen overlaat.

Zo bent u niet op de hoogte van hevige overstromingen. Immers, wanneer de PO u vraagt 'Zijn er soms overstromingen in Belet Weyne?' zegt u 'Niet veel.' Wanneer u vervolgens wordt gevraagd 'Weet u wanneer er een overstroming was?' zegt u 'Ik denk in 2000, maar ik ben niet zeker. Ik denk 2000.' Wanneer de PO u vraagt 'Na 2000, geen overstromingen meer?' zegt u 'Nee, ik kan me geen andere momenten herinneren dat de rivier overstroomde.' (zie gehoor CGVS, p 19) Het is niet aannemelijk en ondermijnt nogmaals volledig dat u daadwerkelijk heeft gewoond in Belet Weyne sinds 1993 tot uw vertrek in 2011 dat u niet op de hoogte bent van de overstromingen in 2006. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat in november 2006 ongewoon, hevige seizoen regens vielen. Door deze regens ontstonden er de ergste overstromingen sinds 20 tot 50 jaar. In Belet Weyne, waarvan u beweert afkomstig te zijn en waarvan u verklaart dat u zich niet kan herinneren dat er na 2000 de rivier uit zijn oevers trad, moesten 50.000 mensen uit hun huizen vluchten

en werden er 15.000 mensen afgesloten, er werden daarenboven nog eens 10.000 mensen van omliggende dorpen getroffen. Bovendien trad in 2010 de rivier nogmaals uit zijn oevers en werden er zo een 10.000 inwoners getroffen. Het is niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent van dermate grote rampen in de stad waar u woonde waardoor elke geloofwaardigheid van uw herkomst wordt ondermijnt. Verder bent u ook niet op de hoogte dat de Liiq Liiqato brug werd vernield. Wanneer de PO u vraagt of de brug steeds intact was, zegt u 'ja' (zie gehoor CGVS, p 26) uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat de brug op 22 mei 2010 werd vernield en dat deze in 2011 terug werd opgebouwd. Aangezien uit informatie blijkt dat deze brug de enige brug was die zuid, centraal Somalië verbind met Noord Somalië en dat er dagelijks ongeveer een 50tal vrachtwagens gebruik maakten van deze brug, is het niet aannemelijk dat u niet op de hoogte bent dat deze brug niet steeds intact was.

Het feit dat u niet bekend bent met elementaire gegevens uit uw eigen leefwereld, waarvan u verklaart ruim 18 jaar te hebben gewoond, doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst. Het feit dat u wel op de hoogte bent van bepaalde zaken uit Belet Weyne, zoals de wijken en dorpen in de buurt, voor zover verifieerbaar, kan bovenstaande vaststelling niet wijzigen daar u deze gegevens kan hebben ingestudeerd bij de voorbereiding van uw asielaanvraag.

Voorts dient te worden opgemerkt dat de kennis waarover u op etnografisch vlak wel beschikt, niet noopt tot een herziening van bovenstaande vaststelling. U bent weliswaar in staat om informatie te verstrekken over uw clan Asharaf, doch, wanneer de PO u gerichte vragen stelt, laat u na om hier een correct antwoord op te geven waardoor de –gedetailleerde- kennis die u ten berde brengt veeleer ingestudeerd dan doorleefd overkomt. U maakt correct de onderverdeling tussen de twee broers, Hussein en Hassan. U verklaart echter dat Hussein niet naar Somalië is gekomen (zie gehoor CGVS, p 5). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Hussein wel degelijk aanwezig is in Somalië, en meer bepaald in de gebieden langs de kust zoals Mogadishu, waarvan u zegt dat u er geboren bent en verbleef tot uw dertien jaar. Het is dus niet aannemelijk dat u niet zou weten dat in Mogadishu voornamelijk Hussein Asharaf wonen. Bovendien dient te worden opgemerkt dat de clan Asharaf tevens aanwezig is in Ethiopië. Dit indachtig kan de door u tentoongestelde kennis van uw clan an sich dan ook op generlei manier gelden een sluitend bewijs zijn voor uw beweerde afkomst.

Verder kan ook de door u geëtaleerde theoretische kennis over socio-politieke ontwikkelingen in Belet Weyne bovenstaande conclusie niet wijzigen.

U zegt dat er clangevechten waren in Belet Weyne maar wanneer de PO u vroeg tussen wie zegt u 'Balad hawadle, Galjeel balade, Galjeel hawadle, Allemaal...Dir galjaal' (zie gehoor CGVS, p 25) Het is hierbij zeer opmerkelijk dat u de clan Jajele niet vermeld. Zeker gezien uit informatie, toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in 2005 hevige clangevechten waren tussen Jajele en Galjeel waarbij er gedurende vijf dagen werd gevochten. Zelfs wanneer de PO uw geheugen tracht op te frissen door vermelding te maken van clangevechten in 2005, die toch wel een grote impact moeten gehad hebben op de bevolking in Belet Weyne daar meer dan 30 personen stierven, 70-tal mensen gewond waren en honderden mensen moesten vluchten voor het geweld, weet u helemaal niet wie er op dat moment vecht. Verder slaagt u er wel in om enkele namen te geven zoals deze van de gouverneur van Hiiraan, Hassan Abdulle Qalad (zie gehoor CGVS, p 24) maar weet u niet wie Yusuf Makaraan is. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat hij een belangrijke rol speelde bij het verwijderen van de voormalige gouverneur, Yusuf Ahmed Hagar, die u wel kent. (zie gehoor CGVS, p 24)

Het is niet aannemelijk dat u op de hoogte bent van namen van verschillende personen die een impact hadden op Belet Weyne maar wanneer de PO u confronteert met Yusuf Makaraan u geen enkele blijk van herkenning toont. Ook hier komt de kennis die u tentoonspreid veeleer ingestudeerd over dan doorleefd.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op geen enkel moment melding maakt van uw persoonlijke vrees jegens Al Shabaab. U verklaart er 'dat uw twee broers en uw vader werden vermoord door Al Shabaab door leden van milities van bepaalde clans. Ik behoor tot de Ashraf-clan en dat is een minderheidsclan, wij krijgen geen bescherming van

een meerderheidsclan. Ik wilde niet op dezelfde manier eindigen als hen en daarom heb ik besloten het land te verlaten' (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ op 13/01/2012, luik 3, vraag 5). U haalt echter niet aan dat Al Shabaab u reeds had gecontacteerd om met hen te werken. Wanneer u tijdens hetzelfde interview bij de DVZ werd gezegd 'U heeft uw problemen uiteengezet. Hebt u naast deze door u aangehaalde problemen nog problemen gehad met uw autoriteiten, medeburgers of problemen van algemene aard' antwoordt u voor alle categorieën 'neen' (zie vragenlijst CGVS ingevuld door de DVZ op 13/01/2012, afsluitende alinea). U haalt uw persoonlijke problemen met Al Shabaab niet aan terwijl u dit wel bij het CGVS doet (zie gehoor CGVS, p 22). Van u, die beweert te vrezen voor uw leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat u alle elementen ter ondersteuning van uw asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de directe aanleiding vormen van uw vertrek of vlucht. U dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op u de verplichting rust om uw volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Bij het invullen van de vragenlijst werd u er in het "voorafgaand advies" op gewezen dat van u wordt verwacht dat u "nauwkeurig, maar in het kort" de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot uw vlucht hebben geleid. Het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen ontslaat u niet van uw medewerkingsplicht en verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk uw asielmotieven te vermelden bij de DVZ, zeker deze elementen die de kern van uw vervolging uitmaken. In casu bent u gevlucht uit vrees voor een rekrutering door Al Shabaab. De vaststelling dat u initieel geen vrees voor rekrutering door Al Shabaab aanvoert maakt dit achteraf toegevoegde asielmotief ongeloofwaardig. Tevens is het opmerkelijk dat u zich vergist wanneer u wordt gevraagd wie de vader is van het kind waarvoor u zorgt. U verklaarde immers bij de DVZ dat Hassan de vader is (zie verklaringen, persoonsgegevens van de gezinsleden, vraag 16) terwijl u bij het CGVS zegt dat Ahmed de vader is. Wanneer de PO u vervolgens nog eens vraagt 'Ahmed is de vader van Abdoul?', bevestigt u dit. Wanneer de PO u vervolgens vraagt 'Het is niet Hassan die de vader is van Abdoul?' zegt u 'Neen, het is Hassan. Ik heb me vergist.' Het is pas na herhaaldelijke confrontatie van de PO dat u beseft dat uw verklaring niet correct is. Het is niet aannemelijk dat u niet sneller beseft dat u zich vergist indien u daadwerkelijk voor de zoon van een broer zou zorgen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Belet Weyne gelegen in de regio Hiraan en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 12 juni 2014 trouwens uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor zelfs geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. (zie gehoor CGVS, p 15, p 21, p 27). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is om dit te weten om het CGVS de mogelijkheid te geven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft

verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U gaf evenmin enige aanwijzing van een andere nationaliteit of een eerder verblijf in een ander land. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit of recent afkomst, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming."

Het feit dat u uw verklaringen in de Somalische taal afgelegde, kan evenmin de hierboven geformuleerde conclusies wijzigen. Dat u de Somalische taal machtig bent, vormt geen afdoende bewijs van uw beweerde Somalische nationaliteit. Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat het Somalisch immers niet alleen in Somalië wordt zelf gesproken, maar dat het eveneens in een aanzienlijk deel van de buurlanden van Somalië voorkomt, zoals Djibouti, Ethiopië en Kenia (Ethnologue, 'Somali').

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een nationaliteitsverklaring.

Verweerder voegt bij zijn nota een "COI Focus. Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten d.d. 1 april 2014".

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker beroept zich op de "*Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting*" en "*Manifeste beoordelingsfout*".

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

2.5. Wat betreft verzoekers algemene verwijzing naar “de algemene beginselen van behoorlijk bestuur” stelt de Raad vast dat in het verzoekschrift enkel de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht concreet worden vermeld. Het komt niet toe aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen om te bepalen welk(e) ander(e) beginsel(en) verzoeker eventueel nog zou kunnen bedoelen, derhalve wordt dit onderdeel van het middel, in zover het geen betrekking heeft op de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht, niet ontvankelijk aangevoerd.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Voor zover een kandidaat-vluchteling geen originele identiteitsdocumenten neerlegt, moet zijn voorgehouden identiteit op overtuigende wijze blijken uit zijn verklaringen. Hierbij blijkt uit vaste rechtspraak dat de asielzoeker in staat moet zijn te antwoorden op eenvoudige vragen in verband met de streek van afkomst vooral in het geval dat men geen enkel overtuigend identiteitsdocument kan voorleggen (RvS 6 januari 2003, nr. 114.251; RvS 12 februari 2003, nr. 115.776). De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of de geleverde kennis van verzoeker voldoende is om aan de beweerde herkomst en nationaliteit het voordeel van de twijfel toe te kennen. Er wordt niet verwacht dat verzoeker alle antwoorden kan geven op elke vraag van de dossierbehandelaar maar het geheel van zijn verklaringen moet wel een bekendheid aantonen met de plaats waar hij gewoond heeft, en zijn problemen waarom hij gevlucht is. Verzoeker dient dan ook een gedegen kennis te hebben van de dagelijkse realiteit in zijn eigen regio van herkomst en leefwereld.

3.2. Verzoeker is geboren in 1980 in Mogadishu en woonde van 1993 tot 2011 in Belet Weyne. Aldus kan van verzoeker de kennis verwacht worden van een man die dertig jaar in Somalië heeft gewoond, waarvan achttien jaar in Belet Weyne. Verzoeker werkte tevens bij zijn broer en repareerde banden (gehoor p. 11), zodat hij als zelfstandige in een kleine onderneming alleszins contact met zijn cliënteel en leveranciers had en een commerciële ingesteldheid en aldus tevens een maatschappelijke alertheid diende te ontwikkelen. Hoe dan ook dient te worden benadrukt dat er niet wordt verwacht dat verzoeker over een bijzonder gedetailleerde kennis beschikt over de geografische, historische en (socio-)politieke aspecten van Somalië, maar wel dat zijn kennis overeenstemt met wat kan verwacht worden van iemand met verzoekers profiel. Aldus is geen schoolse kennis verwacht indien de Somalische persoon nooit onderwijs genoot. Evenmin wordt verwacht dat verzoeker “exact alle natuurrampen en clangevechten en hun respectievelijke omvang ervan bij te houden” doch hij dient wel de cruciale clangevechten en natuurrampen in zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke omgeving te kunnen toelichten te meer nu hij ook professioneel hiermee geconfronteerd wordt.

3.3. Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat “*Hussein is niet naar het land gekomen*” (gehoor p. 5). Indien verzoeker zelf Hussan is, de andere subclan van de Asharaf, dan is niet aanvaardbaar dat verzoeker niet weet dat de Hussein in Mogadishu wonen, waar verzoeker tot zijn dertien jaar woonde, zeker nu hij wel gedetailleerde kennis heeft van andere clans waarmee hij geen relatie heeft. Dat er geen Hussein in Belet Weyne wonen, doet hieraan geen afbreuk. Bovendien kan het belang van de clanidentiteit uit de objectieve informatie blijken zodat verzoeker niet aannemelijk maakt dat “*Op dat ogenblik was in de hoofdstad en zeker niet kinderen geïnteresseerd in clans*”.

3.4. Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat er “*niet veel*” overstromingen zijn in Belet Weyne (gehoor p. 19) en dat na 2000 “*neen, ik kan me geen andere momenten herinneren dat de rivier overstroomde*”

(gehoor p. 20). Verzoeker kan zich dan ook niet beperken in het verzoekschrift tot het loutere tegenspreken van zijn eigen eerdere verklaringen zonder dit te adstrueren of anderszins aannemelijk te maken, *quod non*. Verzoeker antwoordde verder bevestigend wanneer hem gevraagd werd of de brug “was ze altijd intact?” (gehoor p. 25) zodat uit zijn antwoord niet kan blijken dat “Verzoeker heeft daarop bevestigend geantwoord (wat correct is) omdat deze ook intact was toen hij het land ontvluchtte”, minstens had verzoeker dit onderscheid dienen te verduidelijken. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk van Belet Weyne, Somalië afkomstig te zijn.

3.5. Wat verzoekers sociopolitieke kennis betreft kan eveneens blijken dat hij op bepaalde punten een gedetailleerde informatie tentoonspreidt, doch op andere essentiële punten, die tot zijn onmiddellijke leefwereld behoren, zoals de strijdende partijen waarvoor hij in 1993 Mogadishu diende te ontvluchten (gehoor p. 14), slechts deels kan toelichten, wat niet aannemelijk is. Verzoeker kan evenmin de gevechten in 2005 in Belet Weyne toelichten terwijl hierbij volgens de aan het administratief dossier toegevoegde informatie meer dan dertig doden vielen, meer dan 70 gewond werden en honderden mensen op de vlucht sloegen. Een dergelijk grootschalig en bloedig conflict in zijn eigen stad moet een onuitwisbare indruk hebben nagelaten op elke 25-jarige getuige en bovendien was verzoeker een kleine zelfstandige zodat niet alleen hijzelf en zijn familieleden maar ook zijn zaak in gevaar was. Verzoeker toont evenmin aan dat dergelijke grootschalige en bloedige conflicten zo talrijk waren dat hij zich dit conflict niet meer zou herinneren. De dood van zijn vader en twee broers vermag niet de herinnering aan dergelijke levensbedreigende gebeurtenissen uit te wissen, temeer hun dood zich in mei 2008 en begin 2010 situeert. Waar verzoeker nog stelt dat hij Kamara heeft verstaan in de plaats van Yusuf Makaraan, kan niet blijken dat deze namen fonetisch gelijken, noch dat de tolk deze niet correct zou hebben weergegeven nu verzoeker op het einde van het gehoor stelde alle vragen evenals de tolk goed begrepen te hebben (gehoor p. 25). Verzoeker maakt geenszins aannemelijk van Belet Weyne, Somalië afkomstig te zijn.

3.6. Verzoekers gebrek aan officiële scholing – verzoeker verklaart te kunnen lezen en schrijven maar niet naar school te zijn gegaan (gehoor p. 11) – kan niet overtuigen als verschoning voor zijn enerzijds ernstig onwetende en anderzijds ingestudeerde kennis over zijn beweerde regio van herkomst. Immers, zelfs van een persoon zonder opleiding kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt dat een gebrek aan officiële scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld die peilen naar bijzonderheden die eenieder die afkomstig is van Belet Weyne zou moeten weten. Verzoekers gebrek aan officiële scholing is verder evenmin een aannemelijke verklaring voor zijn sociopolitieke en etnografische onwetendheid aangezien deze betrekking hebben op algemene kennis, het dagelijkse leven en direct waarneembare zaken zodat er helemaal geen scholing of bijzondere ervaringen nodig zijn om van dergelijke elementaire gegevens kennis te hebben. Bovendien kan worden vastgesteld dat verzoekers theoretische kennis zeer uitgebreid is, onder meer inzake de andere clans (gehoor p. 6-8) zodat hij zelf aantoont dat zijn analfabetisme het verstrekken van gedetailleerde en abstracte inlichtingen niet in de weg staat. De commissaris-generaal kon dan ook terecht concluderen dat verzoeker bepaalde zaken op theoretische wijze heeft gestudeerd doch niet de inhoud via eigen ervaring heeft verworven.

3.7. Het beoordelen van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde documenten behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad, zonder dat hij de stukken van valsheid moet betichten. De Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

3.7.1. Dienaangaande kan uit aan de nota toegevoegde “COI Focus. Somalië. Betrouwbaarheid van (identiteits)documenten d.d. 1 april 2014” blijken dat “In 2012 deed Cedoca onderzoek naar de werkwijze van de Somalische ambassade in Brussel. In een gesprek op 6 maart 2012, met de toenmalige en huidige eerste consul van de Somalische ambassade, Ali Mohammed Abukar, vroeg een researcher van Cedoca aan de eerste consul op welke basis identiteitsdocumenten worden uitgereikt en wie ze wel en wie niet krijgt. De eerste consul antwoordde dat iedereen die een etnisch Somali is (ook al wonen zij in Djibouti, Ethiopië,...) worden beschouwd als Somaliërs. Somalilanders en Puntlanders krijgen in principe

ook documenten uitgereikt, voor zover zij "roots" met Somalië hebben. Soms wordt ook een beroep gedaan op getuigen. Het enige probleem stelt zich volgens de eerste consul voor mensen die geen Somali spreken. Hij stelde voorts dat tijdens het gesprek aan de aanvragers van een identiteitsdocument enkele vragen worden gesteld maar dat die summier zijn. Het zijn vragen over de persoonlijke relaties van de persoon (clan), "living contacts", naar welke school ze zijn geweest. De vragen worden gesteld in het Somali maar de aanvrager mag antwoorden in een andere taal. (...) Gezien het gebrek aan archief en database dat Cedoca in hoofdstuk 1 beschrijft, kan de ambassade zich ook vandaag nog niet op officiële gegevens baseren om de identiteit of nationaliteit vast te stellen van personen die verklaren Somaliër te zijn.". Aldus kan blijken dat de Somalische ambassade officiële identiteitsbewijzen uitreikt aan alle etnische Somali's, ongeacht of ze van Somalische nationaliteit en herkomst zijn en ongeacht of ze al een andere nationaliteit hebben. Aldus zijn deze documenten niet bewijskrachtig aangaande het bezit van de Somalische nationaliteit vóór de uitreiking van de desbetreffende documenten door de Somalische ambassade te Brussel. Uit de verklaringen van de ambassade kan nog worden afgeleid dat evenmin de Somalische herkomst kan komen vast te staan nu de beslissende factor in het onderzoek de Somali taal is en contacten of referenties terwijl een taal kan aangeleerd worden en de herkomst van beide ouders niet noodzakelijk Somali kan zijn. Bovendien stelt de COL: *"Eveneens in maart 2012 liet de directie Protocol van de federale overheidsdienst Buitenlandse Zaken in een brief aan de Commissaris-generaal weten dat ze via geruchten had vernomen dat "officiële" documenten (bijvoorbeeld voor illegalen, voor regularisatie, reisdocumenten, ...) worden "verkocht" door de lokale, niet officieel in dienst zijnde, chauffeur die zich uitgeeft als consul. Het hoofd van de directie Protocol schrijft "De Ambassadeur, Z.E. de heer Nur Hussein Hassan, die recentelijk in mijn kantoor werd ontvangen, niet op de hoogte van deze praktijk en zou hier perk en paal stellen.".*", zodat er tevens louter aangekochte en frauduleuze Somalische identiteitsdocumenten in omloop zijn.

3.7.2. Daarom benadrukt de Raad dat een document slechts één element is in het asielrelaas en de bewijswaarde afhangt van de asielzoekers verklaringen en andere objectieve criteria. Verzoeker gaat er aldus aan voorbij dat de louter neergelegde documenten op zichzelf niet vermogen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Verzoeker dient niet louter documenten neer te leggen maar hij moet aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. In deze werd reeds vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen niet kan blijken dat hij de Somalische nationaliteit geniet noch van Somalië afkomstig is. De neergelegde documenten kunnen dit niet herstellen.

3.8. Bij het invullen van de vragenlijst wordt de asielzoeker er in het "voorafgaand advies" op gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij "nauwkeurig, maar in het kort" de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. Het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen ontslaat de asielzoeker niet van zijn medewerkingsplicht en verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden bij de Dienst Vreemdelingenzaken, zeker deze elementen die de kern van zijn vervolging uitmaken, zoals *in casu*. De Raad ziet daarbij niet in waarom verzoeker geen melding maakte van zijn eigen problemen met de Al Shabaab indien hij wel de dood van zijn broers en zijn vader door Al Shabaab vermeldde (vragenlijst 3.5). Dat verzoeker *"vervolledig ondervoed was en enorm kou had. Hij was enorm gestresseerd door de dood van zijn vader en twee broers, door de lange reis en de ontberingen gedurende deze reis"* vermag niet te verklaren waarom verzoeker zijn eigen vervolging door de Al Shabaab niet heeft aangehaald, temeer nu hij wel over de Al Shabaab vertelde en hem de vraag werd gesteld waarom hij vertrok uit zijn land. Verzoeker kreeg bovendien ter gehoor (p. 3) de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken maar heeft naar aanleiding van het verhoor bij DVZ geen enkele opmerking gemaakt.

3.9. Verzoeker is gezien de talrijke en specifieke informatie toegevoegd aan het administratief dossier niet ernstig waar hij meent dat *"Dat evenwel de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen tot dit besluit komt zonder dat door hem enig onderzoek werd ingesteld naar de (mensenrechten)situatie in Somalië"*. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006). Het is verzoeker die de door hem aangevoerde vrees voor vervolging of schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen. De onderzoeksplicht van de commissaris-generaal strekt zich enkel uit tot de door de asielzoekers aangebrachte elementen, context en documenten. Daarenboven beschikt de commissaris-generaal over

een discretionaire marge wat de beoordeling van de waarachtigheid en het gewicht van de aangevoerde elementen en documenten betreft, waarbij de door de commissaris-generaal gegeven motivering afdoende en draagkrachtig moet zijn, dewelke kan, doch niet noodzakelijk moet, onderbouwd worden door een analyse van de plaatselijke (mensenrechten)situatie.

3.10. Verzoeker beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan (*"Verzoeker merkt op dat hij twee broers heeft : Hassan en Ahmed. De vader van zijn neef is Hassan. Verzoeker heeft tijdens het verhoor dan ook duidelijk gesteld dat hij zich vergist heeft en dat de vader wel degelijk Hassan is."*), het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bouté beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

3.12. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoont noch aannemelijk maakt. Verzoeker toont niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen. Verzoeker maakt zijn asielrelaas niet geloofwaardig nu zijn nationaliteit en herkomst niet geloofwaardig werden bevonden. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Somalië. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.13. Verzoeker vroeg tevens in ondergeschikte orde de vernietiging van de bestreden beslissing, *"waarbij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bijkomende onderzoeksbevelen worden bevolen, met name : - Verzoeker opnieuw grondig te horen; - Onderzoek naar de mensenrechtensituatie in Somalië en verzoekers vrees voor vervolging/reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Somalië"*. De Raad stelt vast dat, gelet op wat voorafgaat, de commissaris-generaal terecht tot de ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat verder onderzoek noodzakelijk zou zijn, temeer nu hij niet aantoont dat de gegrondheid van zijn asielmotieven onvoldoende werd onderzocht, en hij geenszins elementen aanvoert waaruit kan blijken dat verder onderzoek noodzakelijk is.

3.14. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien december tweeduizend veertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK